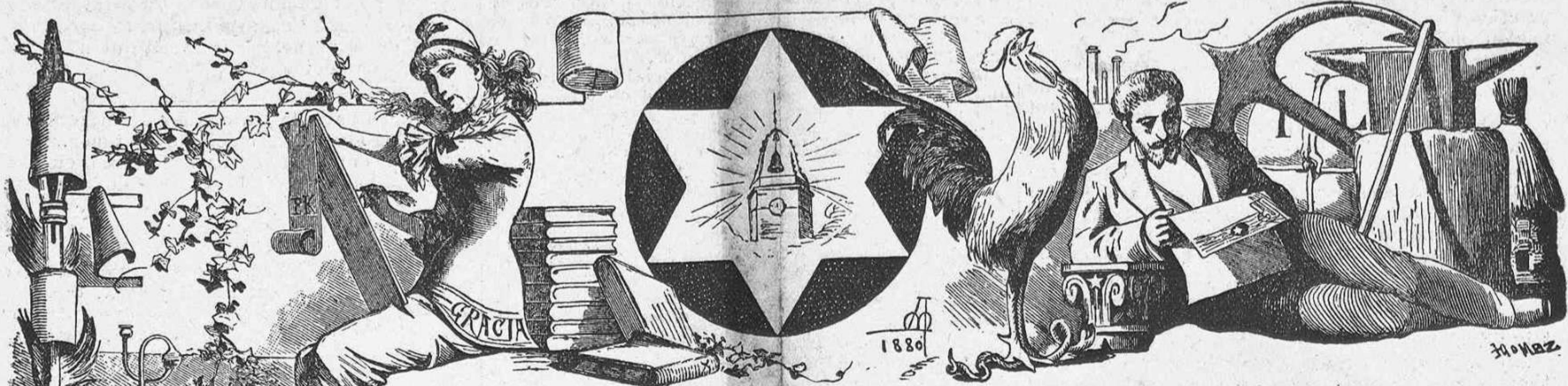


(0138)



LA CAMPANA DE GRACIA.

DONARA AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA.

CADA NÚMERO **5** CÉNTIMS PER TOT ESPANYA.

Números atrassats: 10 céntims

ADMINISTRACIÓ Y REDACCIÓ: Llibrería Espanyola, Rambla del Mitj, 20, botiga. BARCELONA

PREU DE SUSCRIPCIÓ: Fora de Barcelona cada trimestre ESPANYA pessetas 1'50 Cuba, Puerto-Rico y Extranjer, 2'50

QUI SEMBRA INJUSTICIAS...



o es gens difícil desentranyar els móvils que impulsaren al govern á concedir l' indult als condemnats á conseqüencia del procés de Montjuich. L' opinió pública cada dia mes enterada dels medis infames que s' emplearen per arrancar de-

terminadas declaracions reclamava un acte d' estrieta justícia y un alt poder del Estat, segons diuhen, s' interessava també en que fossen aliviats de sos sufriments las víctimas de una sentència á totas llums injusta. Cullit, donchs, el govern entre-mitj de aqueixas dugas corrents, va decidir-se á concedir-los l' indult; pero un indult regatejat, un indult castissament silvelí, un indult á mitjas.

Res de revisió del procés, qu' es lo que mes importava. Res de remoure las iniquitats acumuladas en la foscor dels calabossos de Montjuich, en lo secret dels procediments inquisitorials y en los misteris de la vista del judici tinguda á porta tancada. De la revisió n' havia de sortir la ignocencia de las víctimas, y aqueixa ignocencia, un cop patentisada degudament portava aparellat el cástich sever de sos butxíns. Aixó es lo que no volia, ni voldrá may cap dels govorns de la monarquia: la qüestió queda diferida íntegrament á la justícia del poble, que un dia ó altre haurá d' exercirse, pesi á qui pesi y costi lo que costi.

Pero ja que 'l govern de 'n Silvela no vol enten-

ELS COMPTES DEL OBRER



dre en res absolutament que 's refere'xi á la revisió del procés, podia obrar, al concedir l' indult, ab una mica mes de sentit comú y de sentiment humanitari. L' indult havia de ser complet y sense restriccions de cap mena: del presiri al carrer; de la cadena infamant á la llibertat completa.

¿Qué menos podia ferse en favor de aquells á qui pel mer fet de indultarlos, implícitament se 'ls reconeix víctimas de una sentència injusta? ¿Qué menos podia ferse per procurar á favor del temps que tot ho va esborrant, el generós olvit de tot lo ocorregut?

Pero no: com si la fatalitat volgués que 'l polítich irrisoriament anomenat l' home del sentit jurí-dich no puga donar un pas sense ensopegar, va acudir á una de sas freqüents capciositats, donant un indult, que no es tal indult, sino á tot estirar un mer cambi de pena.

Als indultats se 'ls treu del presidi; pero al mateix temps se 'ls treu d' Espanya, com si se 'ls considerés indignes de respirar l' ayre de la patria, ó com si se 'ls tingués encare per elements perillosos á la seguretat social. Si 'ls alleugera de la cadena del presidari y se 'ls agarrota ab la cadena infamant de l' expulsió del país ahont han nascut, y ahont tenen totas sas afeccions y l' únich medi de guanyarse 'l pa de cada dia.

No sols se 'ls ha negat la rehabilitació de la seva honra y 'l seu bon nom per medi de la revisió del procés que han vingut reclamant en vá, sino que al mal concepte emanat de la sentència del Consell de guerra, ha vingut á unirshi la nova taca que s' ha llenat sobre 'l seu bon nom, sobre la seva honra, ab un indult limitat y plé d' odiosas prevencions.

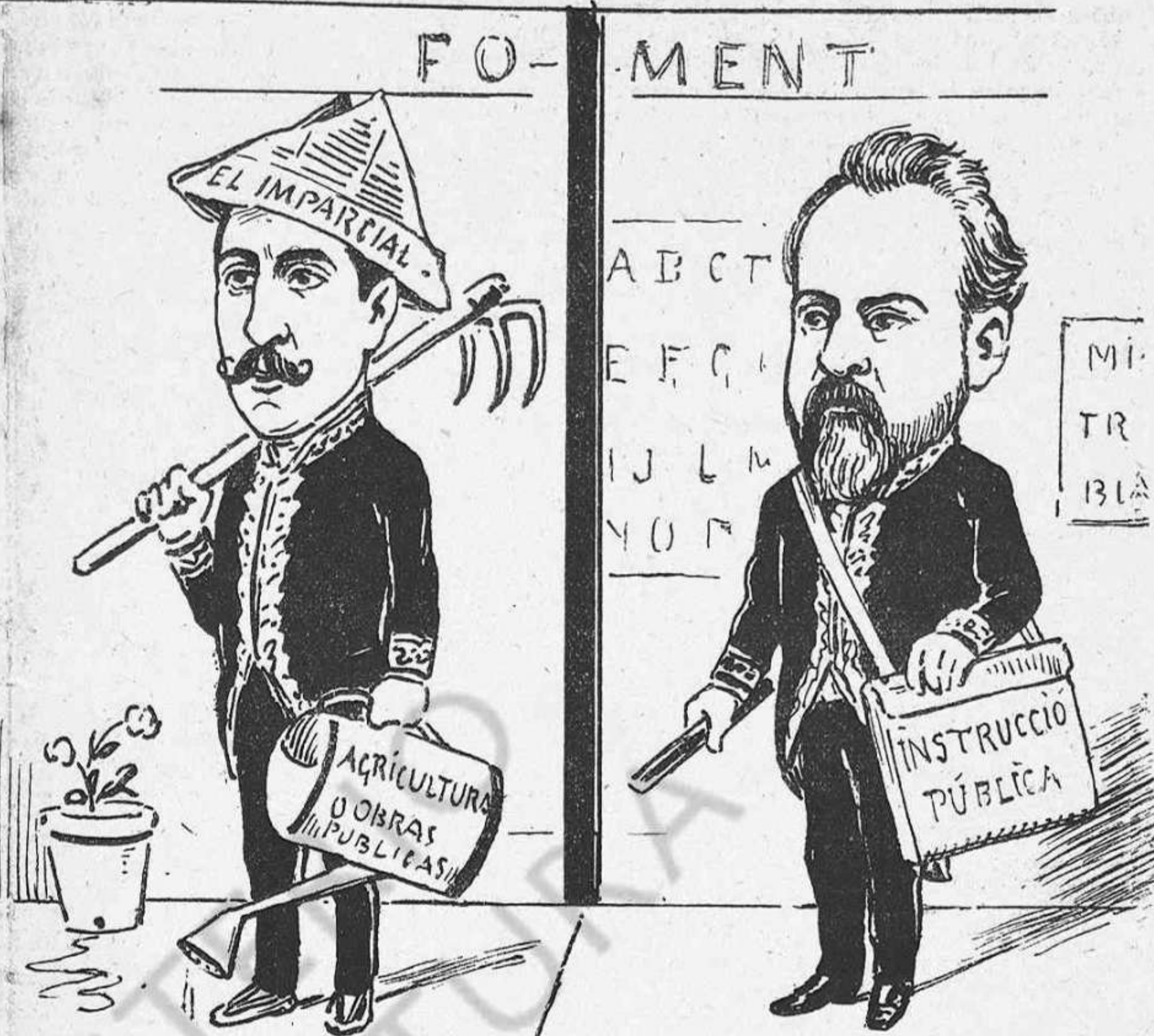
Si aixís son tots els favors que fá 'n Silvela, no hi ha motiu per agrahirlos'hi.

—Tot s' encareix, tot puja, menos els jornals: contat y debatut tant te mors' de fam treballant com fent huelga.

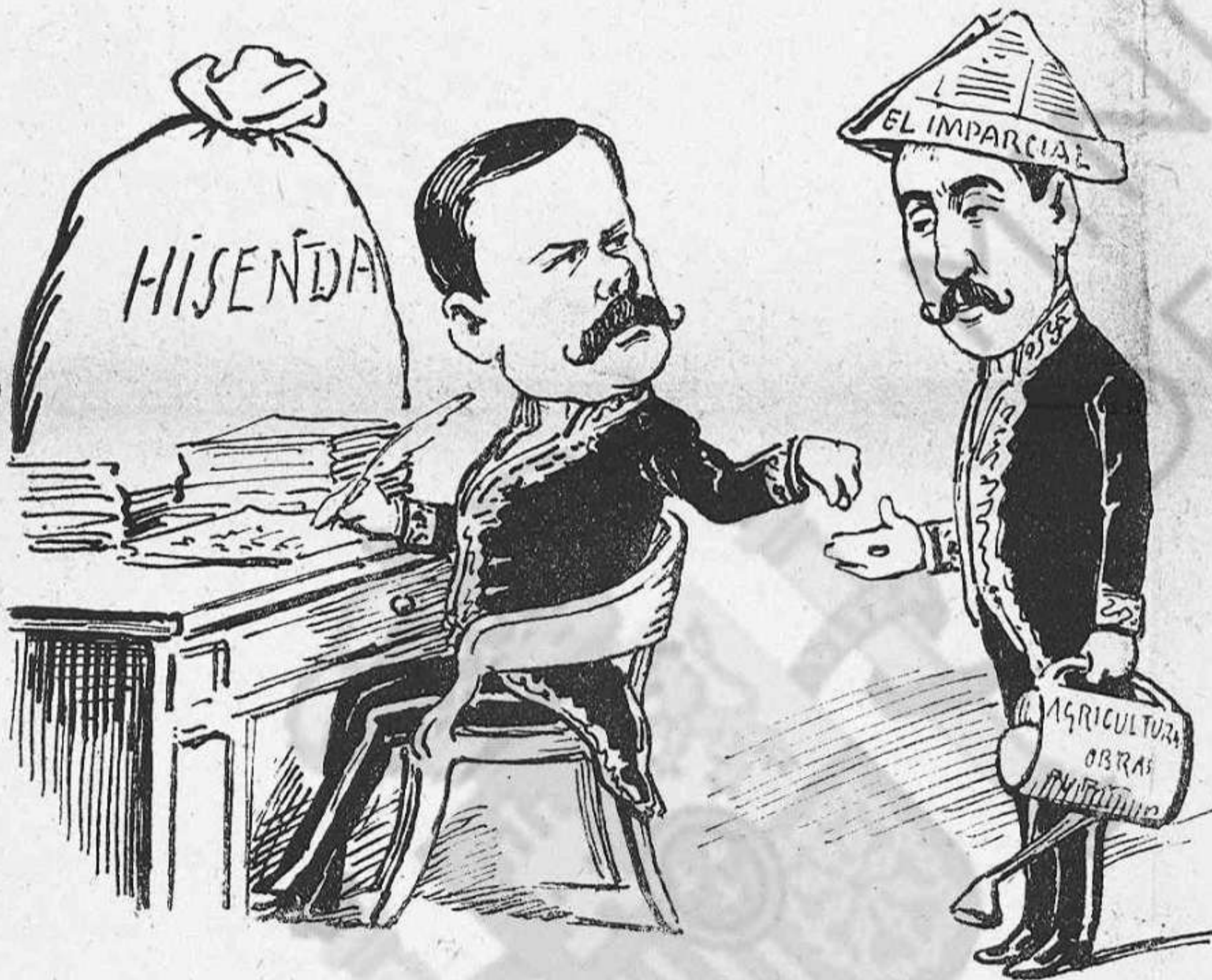
ELS JOCHS DE 'N SILVELA



—Es una cosa molt senzilla. ¿Veuen? S' agafa un ministre, se 'l parteix pel mitj...



Y 'n surten dos.



EN VILLAYERDE A N' EN GASSET:—Apa, gastí y no miri prim: aquí té una pesseta y quinze céntims.



El ministre nou de Gracia y Justicia que si no te res de graciós ni de just, es, en cambi, un protector decidit de la industria llanera.

—¿Y no sabent de nadar s' ha atrevit...
—Veurá... veurá...
Ja hi pres las meas precaucions. ¿Qué fan els banyistas que no saben de nadar quan se fican á l' aygua? Se posan dos carabassas. Donchs jo, per lo que puga ser me n' hi posat quatre: en Vadillo, en García Alix, l' Aguilar de Campó y en Gasset. ¿Es possible que anant tan ben arreglat me 'n vagi á fons?

La Verge de la Bonanova no ha de ser menos que la de la Mercé, y també volen coronarla.

¿Qué dimontri fa la gent clerical! Tractan á las Verges com als arbres... No pensan mes qu' en coronarlas.

¡Oh quin zel mes carinyós gastan las mares sense fills, qu' exerceixen la caritat en la Casa de beneficencia de Tolosa (Guzúcoa)!

A una pobra criatura assilada havian de donarli un bany, y varen ferho sense mirar si l' aygua era ó no bullenta. Consequencia de aquesta falta de previsió: que la infelís criatura vamorir bullida.

¿Qué fa 'l marqués de Vadillo? ¿Cóm es que no 'ls concedeix la creu de beneficencia? ¿Cuidado que se 'l han ben guanyada!

¿Preguntan per qué? Molt senzill: per haver enviat un angelet al Cel.

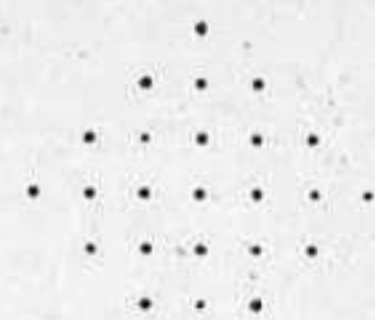
ENDEVINALLAS

XARADA

Dins lo tres-dos de mon quarto que fa hu-tres al punt llevant disposa una dispesera no s' hi vegi una total, y aquell que trobarla intenti que s' assegui si li plau.

TAP DE SURO.

ROMBO



Primera ratlla vertical y horisontal: consonant.—2.ª: part del globo.—3.ª: nom de dona.—4.ª: nom d' home.—5.ª: manifestació de alegria.—6.ª: nom de dona.—7.ª: vocal.

C. REUS M.

GEROGLIFICH

D

LO
NO

VA

PEPET PANXETA.

CORRESPONDENCIA PARTICULAR

Ciudadans Ilig Leunam. C. Oller, S. Tossuda, Un Sarríanés Narcís del toro, E. Ferrer y G., Un Anticlerical, Macabeo, P. Roca y Piu, Marissel, y Joan A. y P.—Lo que 'ns envian aques-ta senmana no fa per casa.

Ciudadans Mistets de Castellá, Un de Castellvell, Joaquim Pujol, E. G. M. (Barbé Vilafranquí), S. Vidal Cayona), Joan Torrent y M., J. Corchs Pacrell, Un nebot del Capitan Gran, J. Folch y Ferrater, Un Bacallaner, Un Safretjé, y Fidel Delfi.—Insertarém alguna cosa de lo que 'ns envian.

Ciudadá J. Asleib: No es que tinguém cap antipatia ni á vos-té ni als seus traballs: lo que 'hi ha es que aquests no 'ns serveixen per sa falta de fondo y sas incorreccions de forma. De aquest mal adoleix el de la present senmana.—Un cantant (Mollerusa): La rectificació hauria de ferla 'l mateix periódich que doná la noticia falsa: compellitlo davant del jutje podrian obligarlo.—J. Gratacós y F.: La composició va bé.—Lluís G. Salvador: Idem la que 'ns envia vosté.—Angel Montanyá: Idem, idem.—Enrich de la Peña: La fotografia pera reproduhirse directament está algún tan grisada. Envihin d' altres que potser serán més apropiós.—Sisket D. Paila: No recordém haver rebut la composició. Dels trenca-caps que 'ns remet aprofitarém una xarada.—J. F. C. (Tarrassa): La firma ha de anar al péu de la carta, y ha de respondre del contingut de aquella.—P. Giralt y G.: La composició es fluixa.—M. F. S.: El remey es una mica massa radical.—J. Montablia: El sonet no pot anar: dels trenca-closcas se 'n admeten dos.—S. Claviana: Es llástima que per unas flors s' afecti tant y que 'ls versos que las hi dedica sigan tan defectuosos.—A. Maseras: Trobém que la seva composició adoleix de falta d' expontaneitat.—E. Quessi: Els versos que 'ns remet no poden anar ni ab rodas.

ANTONI LOPEZ, editor, Rambla del Mitj, 20.

A. López Robert, impresor, Asalto, 68.—Barcelona.